

afgift efter bestemmelserne herom i våbenlovgivningen. Dette medfører i visse tilfælde en meget høj afgiftserlæggelse. Der skal således betales afgift for hver enkelt tilladelse, og en tilladelse kan som udgangspunkt kun omfatte ét våben.

Justitsministeriet foreslår, at våben- og eksplosivstoflovens § 6 b ændres, således at tilskudsberettigede museer i henhold til museumsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 584 af 31. august 1989, undtages fra afgift og dermed afgiftsmæssigt sidestilles med de statslige museer.

2.9.3. Erstatningstilladelser

Af § 6 b, stk. 5, fremgår, at der afgiftsfrit kan udstedes ny våbentilladelse med samme gyldighed som den oprindelige tilladelse, når indehaveren af en våbentilladelse skifter navn, adresse eller skytteforening.

Tidligere var retstilstanden således, at der også ved en våbentilladelses bortkomst vederlagsfrit kunne udstedes en erstatningstilladelse med samme gyldighed som den oprindelige tilladelse. Ved lov nr. 62 af 7. februar 1990 om ændringer af forskellige love ophævedes imidlertid bestemmelsen i den dagældende våbenlovs § 6 b, der gav justitsministeren hjemmel til administrativt at fastsætte gebyrer for udstedelse af tilladelser i henhold til loven. I stedet blev der i våbenloven indsat en ny § 6 b, der forhøjede betalingen for våbentilladelser til 840 kr.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at man bl.a. lagde vægt på, at en væsentlig forhøjelse af betalingen ville kunne virke begrænsende på udbredelsen af våbentilladelser.

Retstilstanden er nu den, at der skal betales fuld afgift for udstedelse af erstatningstilladelse ved beskadigelse eller bortkomst af en våbentilladelse. Det er fra forskellig side over for Justitsministeriet blevet anført, at den gældende retstilstand kan være urimelig, f.eks. når tilladelsen er tabt af indehaveren eller stjålet fra vedkommende, eller hvis tilladelsen bortkommer tidligt i gyldighedsperioden.

Med forslaget lægges der op til en ændring af loven, således at der ved en våbentilladelses beskadigelse eller bortkomst kan udstedes en erstatningstilladelse med samme gyldighed som den oprindelige tilladelse mod betaling af en mindre afgift. Afgiften, der foreslås fastsat til 200 kr., må antages at have en vis adfærdsregulerende effekt.

For at hindre eventuelt misbrug bør der i administrative forskrifter fastsættes nærmere retningslinier for, hvornår der kan udstedes erstatningstilladelse. Forinden en sådan tilladelse udstedes, bør der således afkræves ansøgeren en redegørelse for, hvorledes til-

ladelsen er bortkommet, herunder om der er sket eventuel misbrug af tilladelsen.

Det skal dog hertil bemærkes, at risikoen for misbrug af bortkomne tilladelser ikke er betydelig, idet våbentilladelser udstedes personligt med angivelse af navn og cpr.nr., og idet de knytter sig til det enkelte våben med angivelse af formål, art, våbennummer, fabrikat, model og kaliber.

Det skal fortsat ved en våbentilladelses beskadigelse eller bortkomst i stedet være muligt mod sædvanlig afgift at få udstedt en ny tilladelse, jf. § 6 b, stk. 1 og 2. Dette kan være en fordel, hvis tilladelsen bortkommer eller beskadiges sent i gyldighedsperioden, hvor det bedre kan betale sig at få udstedt en ny våbentilladelse med fuld gyldighed.

2.10. Skydebaners indretning, anlæggelse og anvendelse

Efter våben- og eksplosivstoflovens § 7 skal indretning og anlæggelse af skydebaner af hensyn til almen sikkerheden godkendes af politiet. De nærmere bestemmelser om godkendelse af skydebaner m.v. fremgår af Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 230 af 20. maj 1950 om indretning og anlæggelse af skydebaner og feltskydningsterræner. Bekendtgørelsen er ændret i 1960 og i 1972.

I 1996 skete en tragisk ulykke i Nordjylland, hvor en udenforstående, der opholdt sig uden for et afspærreret skydeterræn, blev dræbt af et skud afgivet fra terrænet. For at reducere risikoen for lignende ulykker i fremtiden vil Justitsministeriet udarbejde en ny bekendtgørelse om indretning, anlæggelse og anvendelse af skydebaner og feltskydningsterræner. Der vil i den forbindelse blive fastsat nærmere bestemmelser om, hvilke krav der vil skulle opfyldes, for at en skydebane kan godkendes, herunder om sikkerhedsforanstaltninger og forsikringsforhold. Det vil endvidere blive præciseret, at foreninger og enkeltpersoner m.v. kan pålægges straf for overtrædelse af reglerne eller vilkår i tilladelser fastsat i medfør af bekendtgørelsen.

Med henblik herpå foreslår Justitsministeriet derfor, at der i våben- og eksplosivstofloven medtages en udtrykkelig hjemmel for justitsministeren til at fastsætte regler om skydebaners indretning, anlæggelse og anvendelse.

2.11. Ind- og udførsel af våben

2.11.1. Udførsel af våben

Det fremgår af våben- og eksplosivstoflovens § 6, stk. 1, at det er forbudt i hvert enkelt tilfælde at udføre